

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er jeg faktisk meget enig med fødevareministeren i, at også økologisk landbrug skal hvile i sig selv. Så kan man altid føre en længere diskussion om, hvordan vi skaber de samme konkurrencebetingelser mellem konventionelt og økologisk landbrug.

Men det er sådan set ikke det ærinde, jeg er ude i i dag. Det er bare for at understrege over for fødevareministeren, at det, jeg har talt om i dag, udelukkende er projekter, som kan medvirke til at skabe bedre betingelser for en omstilling. Jeg er enig i, at når omstillingsprocessen er overstået, skal det hvile i sig selv. Jeg har ikke foreslået en permanent støtte til økologisk landbrug eller en permanent støtte til det offentliges forbrug af økologiske fødevarer. Jeg har foreslået, at vi prøver at finde nogle metoder til at hjælpe omstillingen i gang, fordi der så kan være nogle uddannelsesmæssige, nogle videnskæssige og i en overgangsfase også nogle økonomiske problemer, der skal løftes. Det er det eneste, jeg har foreslået, og det står faktisk, så vidt jeg ved, ikke i modstrid til fødevareministerens ideologiske holdning.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Nej, jeg vil sige det på den måde, at vi jo er inde og evaluere innovationsloven nu. Så er der nogle, der igennem innovationsloven har fået tilskud til omstilling til økologisk produktion og også til køkkener osv.

Jeg vil gerne endnu en gang bekræfte – og jeg synes, det er et væsentligt synspunkt, hr. Per Clausen bringer frem i dag – at vi prøver at se på, at selv om vi ikke skal ind over alle, så ser vi på, at der dog er de muligheder tilbage, som er rigtige og gode nok, så man også har en chance. Det er ikke nok, at vi kun har loven, vi skal også have en mulighed for, at vi stadig væk kan lave nogle forsøgsprojekter. Og som sagt vil jeg gerne se på det, når vi nu evaluerer innovationsloven.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen

gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Kl. 16.05

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 116: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring. (Justeringer i forhold til arbejdsskadereformen på erhvervssygdomsområdet, justering af forsikringsselskabernes og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings adgang til at betale behandlingsudgifter og af finansielle bestemmelser vedrørende Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 2/3 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

Jeg skal gøre det kort, for jeg ser ikke de store problemer i det her forslag.

Vi har jo en bred aftale om arbejdsskadereformen, og når Ankestyrelsen så ikke læser loven, sådan som vores intentioner var, ja, så må vi jo rette den til. Så Venstre støtter forslaget.

Lone Møller (S):

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med, at der nu sker en præcisering af ikrafttrædelsesbestemmelserne, som indebærer, at tilskadekomne, der har anmeldt en erhvervssygdom i 2004, har retigheder så vel efter den tidligere lov som efter arbejdsskadereformen.

Lovforslaget er jo en konsekvens af, at Ankestyrelsen har truffet en principiel afgørelse om, at arbejdsskadereformen ikke finder anvendelse på erhvervssygdomme, der anmeldes før den 1. januar 2005. Derfor vil dette forslag sikre, at de tilskadekomne, der har fået tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne efter de nye regler i år 2004, kan få genoptaget sagen, således at der kan tilkendes erstatning efter de tidligere regler, og at de tilskadekomne, der har fået betalt udgifter for fremtidige behandlingsformer i 2004, får ret til at beholde beløbene, da de er modtaget

i god tro. Der er således ingen tilskadekomne, der bliver stillet dårligere som følge af Ankestyrelsens fortolkning af ikrafttrædelsesbestemmelsen, og det er vi glade for i Socialdemokratiet.

Den anden del af lovforslaget går ud på, at man vil give arbejdsskadeforsikringsselskaberne kompetence til at tage stilling til krav vedrørende dækning af udgifter til en fremtidig sygebehandling, optræning og hjælpemidler. Det vil dog fortsat være Arbejdsskadestyrelsen, der har den endelige kompetence til at træffe afgørelse i spørgsmålet om dækning til sygebehandling, optræning og hjælpemidler.

Vi er noget betænkelige med hensyn til den del af forslaget – det er der også flere af hørings svarene der giver udtryk for – da det ikke er tilstrækkeligt oplyst, hvilke administrative grunde der taler for at lade forsikringsselskaberne tage stilling til betaling af udgifter. Hvilke erfaringer er det, som omtales i bemærkningerne? De bliver omtalt som administrative grunde.

Arbejdsskadereformens fornemste mål var netop at styrke den arbejdsskadedes retsstilling og erstatningsmuligheder. I hørings svarene fra bl.a. LO fremgår det da også, at LO's medlemsforbund har praktiske erfaringer med, at visse forsikringsselskabers administrative praksis ikke helt lever op til hensigten om at støtte den skadelidte så godt som muligt, og derfor har vi også set eksempler på, at man forhaler behandlingen eller forsøger at undgå at betale behandlingsudgifter, og der går megen tid med brevveksling og diskussion med forsikringsselskaberne.

Derfor mener vi, at forslaget kan indebære en risiko for svækkelse af den arbejdsskadedes retsstilling, og det vil vi gerne have afdækket noget mere i udvalgsarbejdet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Lovforslaget er en konsekvens af, at Ankestyrelsen ikke har tolket arbejdsskadereformen på den måde, som det var hensigten med den.

Da vi lavede arbejdsskadereformen, skulle reformen træde i kraft den 1. januar 2004, dog skulle det nye erhvervssygdomsbegreb først træde i kraft den 1. januar 2005. Øvrige elementer på erhvervssygdomsområdet skulle træde i kraft den 1. januar 2004.

Dansk Folkeparti finder det beklageligt, at Ankestyrelsen har tolket loven på en anderledes måde end det, der stod i loven, men forhåbentlig er det et enkeltstående tilfælde fra Ankestyrelsens side. Men vi skal selvfølgelig sikre, at de tilskadekomne ikke lider tab, og at de får den erstatning, som tilkommer dem. Derfor skal Arbejdsskadestyrelsen tage kontakt til dem, der har fået for lidt, men samtidig vil de, der eventuelt har fået for meget i 2004, få lov til at beholde det.

Lovforslaget sikrer, at de personer, der har anmeldt en erhvervssygdom i 2004, får dækket udgifter til fremtidig behandling. Selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der i 2004 har betalt bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomsforsikring, opnår den ønskede sikring. Forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomsforsikring får øget adgang til at tage stilling til behandlingsudgifter.

Med dette lovforslag sikrer vi, at alle elementer i arbejdsskadereformen var gældende i 2004, og at det nye erhvervssygdomsbegreb var gældende fra 1. januar 2005. Dansk Folkeparti kan støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti hilser vi det velkomne, at vi nu her i Folketinget får lov til at rette en fejl, der gjorde, at Ankestyrelsen fortolkede loven på en anden måde end den, Folketinget havde haft intention om. Derfor kan vi kun glæde os over, at hele arbejdsskadereformen får virkning som forudsat.

Vi kan støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Lovforslaget her er en konsekvens af en afgørelse fra Ankestyrelsen fra sidste år. Afgørelsen betyder, at de personer, som har anmeldt en erhvervssygdom – altså ikke en arbejdsulykke, men en erhvervssygdom – efter den 1. januar 2004 er omfattet af de gamle arbejdsskaderegler, selv om den nye arbejdsskadelov faktisk trådte i kraft for over et år siden.

Dengang Det Radikale Venstre var med til at lave arbejdsskadereformen, forudså forligskredsen, at det kun var det udvidede erhvervssygdomsbegreb, som ville blive forsinket med ikrafttrædelse den 1. januar 2005. Vi vidste, at det nye erhvervssygdomsbegreb ville blive forsinket, fordi det krævede et omfattende forberedelsesarbejde i Arbejdsskadestyrelsen.

Blot for at folk ud over denne her sal skal forstå, hvad det er, vi taler om: Det udvidede erhvervssygdomsbegreb er det her med, at hjemmehjælperens pludselige løft og lignede også bliver omfattet af, hvad der bliver betragtet som en arbejdsulykke.

Resultatet af afgørelsen fra Ankestyrelsen er, at en række personer, som har anmeldt deres erhvervssygdom i 2004, på visse områder er stillet ringere, end vi i forligskredsen havde tænkt os, da vi vedtog loven. De har f.eks. ikke fået ret til erstatning for udgifter til fremtidig behandling, som den nye lov ellers giver mulighed for. Til gengæld har de jo så haft ret til afløsningsforløb m.v. efter den gamle lov.

Loven her retter op på de negative konsekvenser af afgørelsen for de arbejdsskadede. Faktisk kan man jo sige, at loven doubler op. De personer, som vi har nævnt ovenfor, får nemlig dels de rettigheder, som den gamle lov giver dem, dels ret til betaling for fremtidig behandling.

Jeg kan forstå, at det skønnes, at selve loven vil betyde en merudgift på 1,4 mio. kr. for de offentlige arbejdsgivere og 2,2 mio. kr. for de private arbejdsgivere, og det kan vi leve fint med i Det Radikale Venstre.

Til gengæld synes jeg, at vi i udvalgsarbejdet er nødt til at dykke ned i, om det er korrekt og rimeligt, at selve afgørelsen fra Ankestyrelsen, sådan som Dansk Arbejdsgiverforening fremhæver, betyder merudgifter for arbejdsgiverne på omkring 100 mio. kr. til bl.a. betaling af afløsningsbeløb.

Med de ord vil vi overlade lovforslaget til udvalgsbehandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's ordfører ikke har mulighed for at være til stede i øjeblikket, skal jeg på SF's vegne blot sige, at vi kan støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 16.15

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I anledning af at det i dag er den 5. april, har jeg besluttet mig for at være meget positiv over for forslagene fra beskæftigelsesministeren.

Når det handler om det her forslag, skal der ikke herske tvivl om, at Enhedslisten støtter forslaget. Det er et forslag, som sikrer, at de mennesker, der har været så uheldige at få anmeldt en erhvervssygdom i 2004, får, hvad de er berettiget til, både hvad angår erstatning, og hvad angår betaling af nødvendige behandlingsudgifter.

Jeg synes, det er positivt, at ministeren også i denne her sag viser, at han har forståelse for forbedringer for de arbejdsskadede, en forståelse, som der også i fremtiden vil være brug for, da der jo uanset arbejdsskadereformen i 2003 stadig er brug for en række forbedringer med tre klare mål:

For det første skal vi tættere på den situation, hvor arbejdsskader faktisk anerkendes som arbejdsskader. Når det handler om ulykker, betød arbejdsskadereformen et klokkeklart fremskridt. Der er derimod noget, der tyder på, at reformen ikke i sig selv sikrer klarhed for de mennesker, der rammes af en erhvervssygdom. Det arbejde, der foregår i Erhvervssygdomsudvalget, og som skal sikre, at flere erhvervssygdomme anerkendes, foregår, så vidt jeg ved, meget langsomt, bl.a. fordi arbejdsgiverne er noget bagstræberiske i det arbejde. Det gamle ordsprog om, at man kan trække hesten til truget, men ikke tvinge den til at drikke, er tilsyneladende på sin plads i denne sag. Jeg håber, at vi i den kommende tid kan få beskæftigelsesministeren til ligesom at skubbe på udviklingen på erhvervssygdomsområdet ud fra intentionerne i arbejdsskadereformen.

For det andet er der stadig brug for forbedringer, når det handler om erstatninger for tab af erhvervsevne. Jeg ved, at ministeren har et forslag på vej på det område, men desværre er de foreløbige meldinger, at forslaget udelukkende vil dreje sig om sager med såkaldt overkompensation. Her vil det nok være mere relevant at se på det store flertal af sager, hvor arbejdsskadede får for lidt. Vi står i den groteske situation, at erstatninger for erhvervsevnetab er langt mindre for folk, der kommer til skade på arbejdet, end for folk, der f.eks. kommer til skade i trafikken.

For det tredje mangler vi jo stadig at forbedre den ellers meget logiske kobling mellem arbejdsskade- og arbejdsmiljølovgivningen, hvor regeringen desværre har fjernet nogle af incitamenterne til forebyggelse af arbejdsskader ude på arbejdspladserne.

Til sidst vil jeg blot lige henvise til nogle af høringssvarene, som også den socialdemokratiske ordfører gjorde, og sige, at høringssvarene udtrykker en vis portion skepsis over for forsikringsselskabernes og erhvervs sygdomssikringens evne til vurdering af behandlingsudgifter. Ifølge høringsnotatet vil Arbejdsskadestyrelsen prøve at løse problemet gennem en bekendtgørelse og andet vejledningsmateriale. I den positive ånd vil jeg vælge at tro på, at systemet kan fungere til de arbejdsskadedes tilfredshed, men jeg tror samtidig, at vi skal følge praksis for at se, om der opstår problemer, f.eks. fordi sagerne trækker unødigt ud.

Med de bemærkninger en støtte til lovforslaget.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for indlæggene her ved førstebehandlingen af lovforslaget om justeringen af arbejdsskadereformens ikrafttrædelsesbestemmelse. Det var jo en stor reform, der medførte omfattende ændringer af den tidligere lov, og der kan erfaringsmæssigt opstå behov for efterfølgende justeringer.

Efter gennemførelse af reformen viste det sig beklageligvis, at ikrafttrædelsesbestemmelsen kunne fortolkes på en måde, som var i modstrid med hensigten i den politiske aftale bag reformen. Selv om det naturligvis er beklageligt, at Folketinget endnu en gang skal tage stilling til en allerede vedtaget lov, har jeg fundet det nødvendigt at fremsætte dette ændringslovforslag.

Jeg ser frem til et konstruktivt arbejde i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg og vil herved give tilsagn om, at alle spørgsmål besvares hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-

tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Forlængelse af mulighed for 1-årige tilbud om vejledning og opkvalificering i første ledighedsperiode).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 16/3 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

Også dette lovforslag – tror jeg – kan få en hurtig behandling, fordi vi jo med forslaget forlænger den ordning, som kommuner og AF har om at give tilskud til vejledende opkvalificering af op til 1 års varighed i første ledighedsperiode, i yderligere ½ år. Der er jo ingen ændringer overhovedet i indholdet, så det er kun en forlængelse af ordningen, og den støtter Venstre.

Kl. 16.20

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg beder lige ordføreren blive stående. Hr. Bjarne Laustsen har bedt om ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hr. Jens Vibjerg, om det her forslag er Venstres svar på globaliseringen og alle de udfordringer, der er for store grupper af arbejdsløse, vi har i vores samfund, som efter regeringens politik bare kan få et løntilskudsjob, der så ikke er helt efter reglerne. Det bliver der formodentlig lavet om på.

Er det her noget, der løser noget, og kunne hr. Jens Vibjerg ikke fortælle lidt om effekterne af den tidligere ordning? Og ærgrer hr. Jens Vibjerg sig ikke over, at det der store opsving, hvor man har sagt, at nu kommer det, nu sker det, det er lige omkring hjørnet, er udeblevet, så man er